

ด่วนที่สุด
ที่ สม ๐๐๐๖/๑

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
รับที่ ๐๐๔๔๐
วันที่ ๗ ม.ค. ๒๕๖๔ เวลา ๑๖.๓๑ น.

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖-๗ ถนนแจ้งวัฒนะ
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

๖ มกราคม ๒๕๖๔

๒๓.
V
รับที่ 269/64
8 ม.ค 2564
5227 13.39 น

เรื่อง ข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมตลอดทั้งการแก้ไข
ปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่ง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

กพต. ๑
วันที่ ๘ ส.ค. 2564
เวลา ๑๔.๑๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาข้อเสนอแนะ ที่ ๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๑๐๐ ชุด

ด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริม
และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมตลอดทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่ง เพื่อให้สอดคล้อง
กับหลักสิทธิมนุษยชน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓)
ประกอบมาตรา ๔๒ กรณีการแก้ไขปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการยุติ
การตั้งครม. เพื่อโปรดนำเสนอกomiteรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ วรรคสอง รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ความเป็นมา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณากรณีศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่
๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ว่า มาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ชัดหรือแย้งต่อมาตรา
๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ไม่ชัดหรือแย้งต่อ
มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยกำหนดคำบังคับให้
คำวินิจฉัยของศาลในส่วนที่วินิจฉัยว่าชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมีผลเมื่อพ้นสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ศาล
มีคำวินิจฉัย และสมควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมาย
อื่นที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครม. เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน แล้วเห็นว่า การแก้ไขปรับปรุง
ประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครม. ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ใน
ปัจจุบัน มีความจำเป็นต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมและคุ้มครอง
สิทธิของตัวอ่อนในครรภ์ หญิงมีครรภ์ รวมถึงผู้ให้บริการยุติการตั้งครม.ในด้านต่าง ๆ จึงมีมติให้ศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาและอุปสรรคของประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครม.
เพื่อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ไข

/ ปรับปรุง ...

ปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครรภ์ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมตลอดทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่ง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนต่อคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น จึงเห็นสมควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางดังกล่าวเกี่ยวกับกรณีกการแก้ไขปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครรภ์ เพื่อพิจารณาดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ วรรคสอง

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เห็นสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมตลอดทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่ง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน ให้มีผลในทางปฏิบัติโดยเร่งด่วน

๔. สาระสำคัญของเรื่อง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาตามหน้าที่และอำนาจแล้วเห็นว่า การยุติการตั้งครรภ์เกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑) ปัญหาของกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครรภ์ โดยเห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๑ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดความผิดและโทษทางอาญาแก่หญิงที่ ทำให้ตนเองแท้งหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้ง โดยมีเจตนาารมณ์และคุณธรรมทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองชีวิต ของตัวอ่อนในครรภ์ การมุ่งคุ้มครองสิทธิของตัวอ่อนในครรภ์โดยมิได้พิจารณาถึงสิทธิของหญิงมีครรภ์ ย่อมส่งผลให้หญิงไม่ได้รับความเป็นธรรมและถูกกลั่นแกล้งในเนื้อตัวร่างกาย ซึ่งเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และยังส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดเจตจำนงของหญิงมีครรภ์ในการตัดสินใจที่จะยุติการตั้งครรภ์หรือตั้งครรภ์ ต่อไป ส่วนประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๕ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดเหตุยกเว้นความผิดให้แก่หญิงและ แพทย์ซึ่งให้บริการยุติการตั้งครรภ์ ทำให้หญิงหรือแพทย์ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด มีภาระการพิสูจน์ ในภายหลังว่าการยุติการตั้งครรภ์เกิดขึ้นโดยมีเหตุตามที่กฎหมายกำหนด จึงกระทบต่อสิทธิด้านสุขภาพของ หญิงมีครรภ์และกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของแพทย์ในการให้การรักษาพยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๑ และมาตรา ๓๐๕ จึงเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับมาเป็น เวลานาน และไม่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการแพทย์และความ เปลี่ยนแปลงของสังคม ก่อให้เกิดเป็นช่องว่างของกฎหมาย ทำให้ไม่อาจบังคับใช้บทบัญญัติของกฎหมาย

ดังกล่าวเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและคุ้มครองสิทธิของบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์สำหรับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครรภ์ เช่น พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้น ยังไม่อาจนำไปใช้บังคับเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาได้อย่างครอบคลุม

๒) ผลกระทบของการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครรภ์ โดยเห็นว่าการที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๑ และมาตรา ๓๐๕ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน โดยไม่มีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติให้สอดคล้องกับวิทยาการทางการแพทย์และสภาพการณ์ของสังคมในปัจจุบัน การบังคับใช้กฎหมายจึงกลายเป็นข้อจำกัดการเข้าถึงบริการยุติการตั้งครรภ์และก่อให้เกิดปัญหาการทำแท้งเถื่อนหรือการยุติการตั้งครรภ์ที่ไม่ปลอดภัย อันเป็นปัญหาสาธารณสุขที่เป็นสาเหตุสำคัญให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและร่างกายของหญิงมีครรภ์จำนวนมาก นอกจากนี้ กฎหมายยังถูกใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และยังไม่มีการดำเนินการคุ้มครองการปฏิบัติงานของแพทย์ผู้ให้บริการยุติการตั้งครรภ์ที่เหมาะสมเท่าที่ควร

๓) ข้อพิจารณาเกี่ยวกับสิทธิของหญิงมีครรภ์และสิทธิของตัวอ่อนในครรภ์ โดยเห็นว่าการยุติการตั้งครรภ์เป็นการกระทำที่จะกระทบต่อคุณค่าแห่งสิทธิของหญิงมีครรภ์และตัวอ่อนในครรภ์ หากหญิงมีครรภ์อ้างสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของตนเองและตัดสินใจที่จะยุติการตั้งครรภ์ ย่อมส่งผลกระทบต่อคุ้มครองสิทธิในการมีชีวิตของตัวอ่อนในครรภ์ ในทางกลับกัน หากมีการอ้างสิทธิในการมีชีวิตหรือศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของตัวอ่อนในครรภ์ ย่อมส่งผลให้หญิงมีครรภ์ไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิของตน ประเด็นปัญหาดังกล่าวในทางทฤษฎีเรียกว่า การปะทะกันของสิทธิขั้นพื้นฐาน ซึ่งไม่อาจระบุได้อย่างชัดเจนว่าระหว่างสิทธิของหญิงมีครรภ์กับสิทธิของตัวอ่อนในครรภ์ สิทธิใดมีคุณค่าเหนือกว่ากัน ขึ้นอยู่กับการให้ความสำคัญและการพิจารณาซึ่งนำหน้าระหว่างสิทธิดังกล่าวบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ดังนั้น มาตรการของรัฐโดยเฉพาะมาตรการในทางกฎหมายจึงต้องเป็นไปเพื่อคุ้มครองสิทธิของตัวอ่อนในครรภ์และหญิงมีครรภ์ไปพร้อมกัน โดยพิจารณาบนหลักความได้สัดส่วนถึงมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นและบรรลุวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองสิทธิในการมีชีวิตของตัวอ่อนในครรภ์และส่งเสริมสิทธิในการกำหนดเจตจำนงของหญิงมีครรภ์ ทั้งนี้ รัฐอาจมีความจำเป็นต้องใช้กฎหมายอาญาซึ่งควรเป็นมาตรการสุดท้ายเพื่อคุ้มครองชีวิตของตัวอ่อนในครรภ์ โดยกำหนดช่วงระยะเวลาของการตั้งครรภ์หรืออายุครรภ์ที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับโอกาสในการมีชีวิตรอด เพื่อมิให้เป็นการคุ้มครองสิทธิของตัวอ่อนในครรภ์แต่เพียงฝ่ายเดียว แต่ต้องเป็นไปเพื่อคุ้มครองสิทธิของหญิงมีครรภ์ด้วย

๔) ข้อพิจารณาในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของหญิงมีครรภ์และสิทธิของตัวอ่อนในครรภ์ โดยเห็นว่า ควรกำหนดอายุครรภ์ที่เหมาะสมเป็นเงื่อนไขในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๑ เพื่อรับรองสิทธิในชีวิตและร่างกายของหญิงมีครรภ์และสิทธิในการตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย อายุครรภ์ที่เหมาะสมจึงต้องพิจารณาประกอบกับอัตราการรอดชีวิตของตัวอ่อนในครรภ์ ความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของหญิงมีครรภ์ เทคโนโลยีทางการแพทย์ในปัจจุบัน รวมไปถึงการคำนึงถึงช่วงระยะเวลาและความสามารถในการเข้าถึงบริการของผู้รับบริการประกอบด้วย และการที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๕ กำหนดเหตุยกเว้นความผิดในการยุติการตั้งครรภ์ไว้เพียง ๒ กรณี ได้แก่ เหตุผลด้าน

สุขภาพของหญิงมีครรภ์ และการตั้งครรภ์ที่เป็นผลมาจากการกระทำความผิดอาญา จึงไม่รองรับเหตุผลหรือเงื่อนไขอื่นที่สมควรได้รับการยุติการตั้งครรภ์ สำหรับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครรภ์รวมถึงกฎหมายลำดับรอง ควรได้รับการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงให้มีความชัดเจนและครอบคลุมด้วย นอกจากนี้เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ให้บริการยุติการตั้งครรภ์ จึงควรขยายความคุ้มครองดังกล่าวให้ครอบคลุมผู้ให้บริการยุติการตั้งครรภ์ที่สอดคล้องกับระบบการให้บริการยุติการตั้งครรภ์ด้วยวิธีการทางสุติกรรมและวิธีใช้ยาในปัจจุบัน เช่น แพทย์ พยาบาล ผู้ช่วยแพทย์ ผู้ช่วยพยาบาล เภสัชกร เป็นต้น ทั้งนี้ สิ่งสำคัญของการเข้ารับบริการยุติการตั้งครรภ์ คือ การกำหนดให้มีกระบวนการให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำก่อนการยุติการตั้งครรภ์ โดยกระบวนการให้คำปรึกษาจะต้องมีลักษณะเป็นการให้ข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วน เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้รับบริการว่าจะยุติการตั้งครรภ์หรือตั้งครรภ์ต่อไป และจำเป็นต้องกำหนดมาตรการสร้างการรับรู้ข้อมูล ช่องทางการรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์และการยุติการตั้งครรภ์ รวมถึงมาตรการส่งเสริมการเข้าถึงช่องทางดังกล่าวด้วย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีมติให้มีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมตลอดทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่ง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนกรณีการแก้ไขปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครรภ์ ไปยังรัฐสภา คณะรัฐมนตรี กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อพิจารณาดำเนินการ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) ประกอบมาตรา ๔๒ โดยในส่วนของคณะรัฐมนตรีควรพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๑) ควรจัดสรรหรือสนับสนุนงบประมาณแก่กระทรวงสาธารณสุข ในการจัดให้สถานบริการด้านสาธารณสุขทุกแห่งและทุกระดับทั้งในระดับปฐมภูมิ ระดับทุติยภูมิ และระดับตติยภูมิ มีบริการด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ที่ครอบคลุมการให้บริการสุขภาพทางเพศและ อนามัยการเจริญพันธุ์ที่จำเป็น ซึ่งหมายความรวมถึงการวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิด การทดสอบการตั้งครรภ์ การดูแลและให้คำปรึกษา ทั้งก่อนและหลังการตั้งครรภ์ และการยุติการตั้งครรภ์ เพื่อให้สถานบริการด้านสาธารณสุขมีความพร้อมทั้งในด้านบุคลากร เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ และสถานที่สำหรับให้บริการประชาชนทุกกลุ่มและทุกช่วงวัยอย่างเสมอภาคและทั่วถึง

๒) ควรพิจารณามอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาและดำเนินการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครรภ์ ได้แก่ พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์และส่งเสริมสวัสดิการสังคม รวมถึงกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับอื่นใดที่อาศัยอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการยุติการตั้งครรภ์ ให้สอดคล้องกับแนวคิดและหลักการในการแก้ไขปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญา รวมถึงกำหนดแนวทางหรือมาตรฐานการปฏิบัติ กระบวนการ และขั้นตอนในการยุติการตั้งครรภ์ทั้งก่อนและหลังยุติการตั้งครรภ์ ตลอดจนกลไกในการขับเคลื่อนกฎหมายให้เกิดผลในทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เช่น การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ครอบคลุมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนสิทธิในสุขภาพ

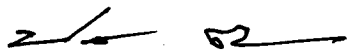
และอนามัยการเจริญพันธุ์ของหญิงมีครรภ์ทุกช่วงวัย รวมทั้งการกำหนดให้มีกลไกช่วยเหลือให้การตั้งครรภ์เป็นการตั้งครรภ์ที่พึงประสงค์และได้รับการคุ้มครองจากแรงกดดันทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้การยุติการตั้งครรภ์เป็นทางเลือกสุดท้ายสำหรับหญิงมีครรภ์ เป็นต้น ทั้งนี้ ควรมอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการดังกล่าว และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรด้านสิทธิมนุษยชน เข้ามามีส่วนร่วมพิจารณาและให้ความเห็นประกอบการดำเนินการด้วย

๕. ข้อเสนอ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอความกรุณาท่านโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอแนะ ที่ ๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ วรรคสอง ต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ทำหน้าที่แทน
ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักมาตรฐานและติดตามการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๓๙๕๕ โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๕๗๘